

ת"פ 26618/03/21 - מס הכנסה-תביעות-פקיד שומה חקירות חיפה והצפון נגד מצעים חקלאיים בע"מ, שי לוי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 26618-03-21 מס הכנסה-תביעות-פקיד שומה
חקירות חיפה והצפון נ' מצעים חקלאיים בע"מ ואח'
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

מס הכנסה-תביעות-פקיד שומה חקירות
חיפה והצפון

המאשימה

נגד

הנאשמים

1.מצעים חקלאיים בע"מ
2.שי לוי

באמצעות באת כוחם עו"ד גב' ורדה לב
ממשרד עו"ד שרמן מטעם הסניגוריה
הציבורית

גזר דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בביצוע שתי עבירות של אי הגשת דוחות שנתיים במועד לשנים 2016-2017 -לפי סעיף 216 (4) וסעיף 224 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961.

כעולה מכתב האישום, בשנת 2016 הסתכמה הכנסתה של נאשמת 1 בסכום של 3,161,044 ₪ ובשנת 2017 הסתכמה הכנסתה של האחרונה בסכום של 759,405 ₪.

המדינה חזרה על נסיבות ביצוע העבירה; נטען כי לחברה היו מחזורי עסקאות גבוהים כמפורט לעיל וכי במקרים כגון אלה מוטלים עונשי מאסר בפועל בעבודות שירות חרף הסרת המחדלים. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לקנס כספי, מאסר על תנאי והתחייבות. אשר לעונש הראוי בתוך מתחם הענישה, ציינה המאשימה כי לנאשם יש הרשעה קודמת בעבירות מע"מ (הוגש רישום פלילי ג/1), ובשים לב לאי הסרת המחדלים ולמחזורי העסקאות הגבוהים, ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות ועל הנאשמת 1, שאינה פעילה, קנס לשיקול דעת בית המשפט.

ההגנה טענה כי מדובר בעבירות שהעונש המירבי בגין עומד על שנת מאסר, ללא עונשי מינימום. עוד נטען כי חוק העבירות המנהליות והתקנות מתוכו, קובעים כי, דרך המלך אינה הגשת כתב אישום פלילי בעבירות מסוג זה אלא הטלת קנס מנהלי. ב"כ הנאשם ביקש להפנות להנחיות המאשימה לפיהן, כאשר מדובר בשני דוחות שנתיים וגובה המחזור אינו עולה על 3 מיליון ₪, אין מקום להגשת כתב אישום אלא הטלת קנס מנהלי. נטען כי בעניין זה מדובר בחריגה קטנה בלבד. אשר לטיב העסק, נטען כי מדובר בעסק של מתן שירות לחקלאים ברחבי הארץ, כאשר מרבית המחזור נובע מהוצאות לספקים ולקבלני משנה. בעניין זה ביקש הסניגור להפנות לדו"ח של שנת 2015 (נ/1) לפיו לעסק היה הפסד עסקי בגובה של 150 אלף ₪. עוד הפנה הסניגור לכך שהנאשמת נסגרה תוך חובות גדולים לספקים, בנקים ומוסדות

מדינה ולנאשם אין יכולת להחזיק כיוון שהוא עצמו הפסיד את כל כספו בניסיון להציל את החברה (לעניין זה הוגש מכתב מרואה החשבון של הנאשמת נ/2, החלטה על מתן צו כינוס נ/3 וכן תדפיס חשבון הבנק של הנאשם נ/4).

לאור האמור, עתרה ההגנה על קביעת מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל קצר אותו ניתן לרצות גם בעבודות שירות. אשר לעונש בתוך המתחם, הפנה הסניגור לשיהוי הניכר בהגשת כתב האישום; כתב האישום הוגש בחודש מרץ 2021 על עבירות שהיו ידועות כבר בשנים 2017 ו-2018. נטען כי בשל כך נגרם נזק לנאשם שכן הוא נשפט בשנת 2019 על עבירות מע"מ שבוצעו באותה תקופה ונבעו מאותה הסתבכות כלכלית והנאשם היה יכול לצרף את אישומים אלו לאותו גזר דין, כאשר ככל הנראה לא היה הדבר משפיע באופן משמעותי על גזר הדין שהוטל שם. עוד נטען כי הנאשם הודה באופן מיידי בעובדות כתב האישום ובכך חסך זמן שיפוטי; עוד נמסרו נסיבותיו האישיות של הנאשם והיותו יליד 1964, נשוי לאישה הסובלת ממחלה קשה (הוגש אישור רפואי נ/5), עם 3 ילדים, שניים בגירים ואחת בת 16 שגרה בבית ההורים. הנאשם השלים 12 שנות לימוד, שירת בצבא בתפקיד סמל מבצעים וכן ביצע שירות מילואים. הנאשמת 1 הוקמה בשנת 2003 וקרסה בשנת 2016, כשהנאשם מותיר חובות של כ-5 מיליון ₪, בעקבות זאת נפתח הליך פשיטת רגל ואילו כיום גם בתשלום של 500 ₪ בחודש הנאשם לא מצליח לעמוד. עוד הפנה הסניגור למסמך המעיד על מצבו הבריאותי של הנאשם (נ/6). הנאשם היום מתגורר בשכירות, אינו עובד ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי. לאור האמור, עתרה ההגנה להטלת עונש בתחתית מתחם הענישה וכן בעניין הקנס, ביקש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובעובדה שירד מנכסיו.

הנאשם 2 מסר כי פתח והקים סטארטאפ, פיתוח של העפר פחם. עוד מסר כי היה מפעל באיזור תעשייה בעתלית, אנשים התלוננו וסגרו אותו ביום אחד. כן נמסר כי הנאשם השקיע בו הרבה כסף וכיום הוא חסר כל. לדבריו, הייתה תקופה של איומים, המצב הבריאותי שלו ושל אשתו אינו טוב ובנו הוא זה שסידר עבורו את הטיפול בתיק מול הסניגוריה והפנה לדברים שמסר הסניגור.

דין והכרעה עונשית:

בחנתי את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת נסיבות העבירה, תוך שנתתי דעתי לכך, כי לעת הזו, המחדלים לא הוסרו.

בשים לב לכך, מתחם הענישה בתיק זה ביחס לנאשמת 1, שאיננה פעילה, הוא קנס סמלי בלבד, ואילו מתחם הענישה ביחס לנאשם 2, נע בין מאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

מיקום עונשו של כל אחד מהנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם נגזר מהנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

נמסר לבית המשפט על ידי המדינה, כי הנאשמת 1 אינה פעילה כיום ועל כן, בית המשפט יסתפק בהטלת קנס סמלי בעניינה.

הנאשם 2 לא הסיר את המחדלים.

לנאשם 2 יש הרשעה אחת בעבירות מע"מ. יחד עם זאת, אציין כי מדובר בעבירות שנעברו בתקופה המקבילה לתקופה זו ובעקבות אותה התסבכות הכלכלית אליה נקלעו הנאשמים.

כמו כן, לקחתי בחשבון השיהוי בהגשת כתב האישום בעניינו של הנאשם, שהוגש בחלוף 2-3 שנים מהיום בו ניתן היה לאתר את העבירות ולהגיש את כתבי האישום (בסמוך להגשת כתבי האישום שהוגשו נגד הנאשם בבית משפט השלום דכאן בגין עבירות מע"מ מאותה התקופה כאמור) וכן את ההשפעה שיש לשיהוי זה על הנאשם.

עוד התחשבתי בהודאתו המיידית של הנאשם, לקיחת האחריות ונסיבותיו האישיות שלו ושל משפחתו והשפעת העונש על משפחתו של הנאשם בכלל (ראה מסמך רפואי נ/5 ונ/6).

עיון במסמכים הרפואיים שהוגשו והן בחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות, מעלה כי מצבו הרפואי של הנאשם אינו מאפשר שילובו בעבודות שירות. מפאת צנעת הפרט לא ארחיב מעבר לאמור.

יצוין כי מהחומר שצורף עולה כי הנאשם 2 נתון בקשיים כלכליים ומצוי בהליכי פשיטת רגל (ראו נ/1-נ/4).

עוד אציין בהקשרו של הנאשם, כי מצבו הנפשי אינו יציב. בית המשפט הפנה אותו לממונה על עבודות השירות ואף חוות דעת זו מלמדת על מצב נפשי רעוע, ונראה כי קיימת זיקה בין ההתדרדרות הכלכלית למצבו הנפשי של הנאשם, ובמצב זה יש להתחשב בגזירת העונש ההולם.

בהטלת קנס על הנאשם, לקחתי בחשבון את הוראות סעיף 40ח לחוק העונשין, המחייבות את בית המשפט להתחשב במסוגלותו הכלכלית של הנאשם, וכן נתתי אל ליבי את הדברים שנאמרו בע"פ 4914/14 **שמעון אזולאי נגד מדינת ישראל** (6.3.2017), על ידי כב' השופט יצחק עמית **"שופטים הזהרו בקנסותיכם... על מנת ליתן לנאשם הזדמנות הוגנת לעמוד בנטל פרעון הקנס, ועל מנת שלא לפגוע בסיכויי השיקום של הנאשם"**.

לפיכך, על הנאשמת 1 יוטל קנס סמלי בלבד, ואילו על הנאשם 2 יוטלו עונשים הולמים בשים לב לאיזון כלל הנסיבות המפורטות לעיל.

אשר לנאשם 2, לאחר שקלול מכלול הנסיבות, לא נמצא כי יש בסיס לחרוג ממתחם הענישה שנקבע לקולא או לחומרה. יחד עם זאת, בשל מצבו הרפואי שלו ושל משפחתו כאמור, נמצא למקם את עונשו בחלקו התחתון של המתחם שנקבע, וכן להטיל עליו קנס נמוך בשל מצבו ומסוגלותו הכלכלית.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשמת 1 -

קנס סמלי בסך של 1 ₪, הואיל ומדובר בחברה שאינה פעילה.

הנאשם 2 -

5 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו את העבירות בהן הורשע ו/או כל עבירה מסוג פשע על פקודת מס הכנסה.

5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1/12 ובכל 1 לחודש. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ב, 28 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.